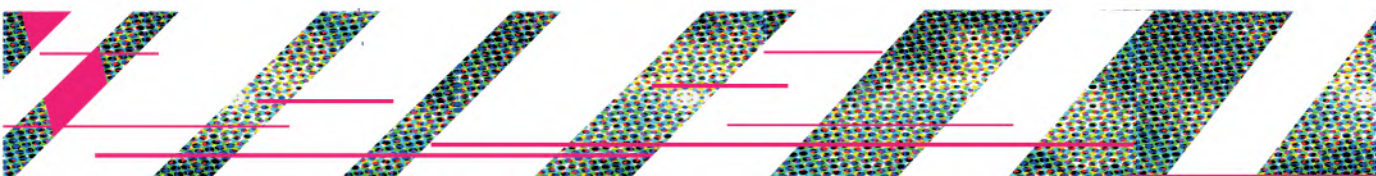

PODAJ_KULTURĘ

PODAJ_KULTURĘ

Marzec – listopad 2019

Zadanie „PODAJ_KULTURĘ” jest efektem dotychczasowej działalności Sławęcińskiego Stowarzyszenia Inicjatyw Lokalnych, jak również pomysłów na rozwój kompetencji artystycznych i społecznych w nieszablony sposób oraz integrację i reintegrację społeczną podopiecznych Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Ryszewku. Pomysłodawcom zadania przyświecał cel stworzenia zintegrowanego innowacyjnego programu edukacyjnego opartego o doświadczenia edukacji kulturowej oraz twórczej resocjalizacji, a tym samym na wytworzeniu u młodych ludzi postawy otwartości na innych, poprzez twórczą działalność wolontariacką.

„PODAJ_KULTURĘ” to m.in.

- 3 bloki działań twórczych
- 5 warsztatów artystyczno – edukacyjnych
- 3 działania wolontariackie z grupami zagrożonymi marginalizacją
- wystawy, koncert, konkurs wojewódzki
- 150 godzin warsztatów artystyczno – edukacyjnych
- 80 godzin działań wolontariackich
- 54 odbiorców bezpośrednich
- 230 odbiorców pośrednich
- 19 osób zaangażowanych w realizację zadania

Podczas realizacji zadania bardzo ważne było dla nas podejmowanie działań nastawionych na rozwój procesu uspołecznienia poprzez nacisk na empatię, nabywanie zdolności pracy w grupie, z drugą osobą, na wrażliwość na dobro i umiejętność naznaczania granic między dobrem a złem. Wszystkie takie oddziaływania miały odzwierciedlenie w proponowanym innowacyjnym programie zadania „PODAJ_KULTURĘ”, który nastawiony był na stymulację kreatywności i aktywizację twórczą uczestników oraz na ich wszechstronny rozwój z wykorzystaniem elementów pracy w ruchu, z drugim człowiekiem, rozbudzania zmysłu dotyku itp. Większość wychowanków MOS to przede wszystkim czuciowcy (kinestetycy) oraz wzrokowcy. Dlatego tak ważne w pracy z nimi były demonstracje, pokazy, praca z obrazem, opisy, rysowanie, zastosowanie sztuk wizualnych. Pozwoliło to na naukę poprzez wykonywanie i bezpośrednio zaangażowanie z wykorzystaniem ruchu, emocji, zapamiętaniem tego, co sami wykonali.

Zadanie dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Organizatorzy:

Sławęcińskie Stowarzyszenie Inicjatyw Lokalnych, Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii w Ryszewku

Partnerzy:

Ośrodek Teatralny KANA, Szkoła Podstawowa im. M. Kopernika w Żabowie, Szkoła Podstawowa w Okunicy, Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Dzieci z Zespołem Downa ISKIERKA, Zachodniopomorskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, Dom Pomocy Społecznej w Pyrzycach z siedzibą w Żabowie.

DIAGNOZA POTRZEB KULTUROWYCH WYCHOWANKÓW MŁODZIEŻOWEGO OŚRODKA SOCJOTERAPII W RYSZEWKU

Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii to wiele zasad, do których należy się dostosować. Sami wychowankowie mówią, że uczy ich to reguł życia w społeczeństwie i pokory, ale z drugiej strony pojawiają się gorzkie wypowiedzi o tym, że MOS zabiera radość życia, odbiera kontakt z własną społecznością. Oto jedna z wypowiedzi w ankiecie, w której wzięli udział prawie wszyscy wychowankowie MOS-u w Ryszewku: „Przeszkadza na pewno w tym, że jestem odizolowany od moich rówieśników i mojej kultury, jaką jest moje miasto, osiedle czy dom”.

Zapytaliśmy podopiecznych Ośrodka o to, czym jest kultura. Większość z nich rozumie kulturę jako znajomość zasad dobrego wychowania (np. „ładne zachowanie przy stole”). Pojawiają się też pojedyncze odpowiedzi świadczące o rozumieniu kultury jako tradycji i dziedzictwa danego kraju lub regionu. Zapytani o zainteresowania i pasje nie wymieniają sztuki. W pojedynczych przypadkach pojawia się muzyka.

Ale pytanie o ich „kulturalny the best” (o to, co najlepszego widzieli lub w czym uczestniczyli) uruchamia wiele wspomnień. Jedną piątą odpowiedzi to „nie wiem” lub „nie pamiętam”. Kilukrotnie jednak pojawia się festiwal „Przetwornik” – Ogólnopolski Przegląd Twórczości Młodzieży MOW i MOS. Czwierć odpowiedzi związana jest z teatrem, co świadczy o intensywnej i wartościowej pracy MOS-u w Ryszewku na tym polu. Wychowankowie wspominają konkretne sceny, które widzieli, wizyty spektakli i swoją aktywność twórczą. Wymieniają też zajęcia, między innymi plastyczne.

Zapytani o powód swoich wyborów często podkreślali, że wybrali to, w czym sami mogli aktywnie zadziałać („ponieważ dużo się nauczyłem”, „bo tam występowałem”, „chciałem siebie sprawdzić”) oraz podejmować własne wybory (jak na zajęciach teatralnych: „Czytamy tekst i się zastanawiamy, czy coś byśmy zmienili w nim. Czy nam się podoba, czy nie”).

To jeden z kluczowych wniosków diagnozy. Właśnie aktywne uczestnictwo jest dla chłopców najbardziej wartościowym przeżywaniem kontaktu ze sztuką. Ale dotyczy to nie tylko kontaktu z rzeczywistością artystyczną. Wychowankowie doceniają też inne inicjatywy, które pozwalają na wyjście poza mury budynku i jego dyscyplinę. Należą do nich przede wszystkim Ekspedycje Socjoterapeutyczne, kiedy uczestnicy muszą sami zorganizować i przeprowadzić swój wyjazd. Zmusza to do samodzielnego działania, współpracy w grupie. Jeden z wychowanków podczas wywiadu powiedział, iż czuje, że to ekspedycje przygotowują go do życia w społeczeństwie po wyjściu z Ośrodka.

Istotna jest też różnorodność propozycji. Należy pamiętać o tym, że wychowankowie MOS-u funkcjonują na co dzień w zamkniętym środowisku ale też, że pochodzą często ze środowisk z ograniczonym dostępem do kultury. Jeden z pedagogów instytucji podkreśla konieczność tworzenia podopiecznym szans na kontakt ze zróżnicowanymi propozycjami kulturalnymi: „Im więcej będą bombardowani różnorodnymi rzeczami, nie tylko tym, co im się podoba albo co nam się wydaje, że będzie im się podobało tym jest większa szansa na to, że będą umieli szukać, doceniać i nie będą uciekać od różnych rzeczy tylko dlatego, że to jest dziwne albo, że się nigdy w życiu z czymś takim nie spotkali”.

Działania kulturalne i artystyczne, przede wszystkim różnorodne oraz oparte na aktywnym uczestnictwie i dające możliwość podejmowania samodzielnych decyzji, są nieodzownym elementem życia Ośrodka. Dają wyjątkową okazję poszerzania horyzontów, otwierania na nowe doświadczenia, doskonalenia siebie, budowania relacji oraz poczucia wolności, które wiąże się z podejmowaniem samodzielnych decyzji. Mówią o tym wprost, zarówno wychowankowie, jak i kadra MOS-u.

PODAJ_KULTURĘ

SZTUKA W SOCJOTERAPII I RESOCJALIZACJI – LEKARSTWO CZY SZTUCZKA?...

Sztuka w socjoterapii i resocjalizacji wydaje się, z oczywistych przyczyn, być wykorzystywana jako jedna z metod terapeutycznych. Wszelkoniemie rozwija umiejętności poznawcze, wrażliwość, czy twórcze myślenie. Sztuka w warstwie samego jej tworzenia, jak i odbioru kształtuje m.in. tolerancję, uważność, akceptację i odwagę do twórczego wyrażania siebie. Kontakt z kulturą i tworzenie sztuki, czyli poszukiwanie i realizowanie się poprzez kreatywność i eksperyment twórczy – to również sposób na regulowanie emocji i dawanie sobie prawa do ich przeżywania. Takie doświadczenia bywają otwierające i często pomagają zbudować motywację do podjęcia wysiłku w terapii.

Większość uczestników socjoterapii i resocjalizacji z różnych powodów popadało w kłopoty, gdyż mieli trudności w wyrażaniu i spełnianiu swoich potrzeb. Najczęściej realizowali je w sposób zagrażający innym lub sobie czy też nieakceptowany przez otoczenie. Sztuka może być wyśmienitym wsparciem terapeutycznym lub terapią samą w sobie. Poprzez kontakt ze sztuką możemy zidentyfikować, nazwać i „wypowiedzieć” za pomocą twórczości wszystkie emocje, lęki, zrealizować potrzeby przynależności, wpływu i akceptacji.

Najtrudniejsza jest często zmiana myślenia o sztuce. Kiedy zaczyna się praca twórcza z uczestnikami, pojawiają się lęki i obawy: „czy umiem?”, „czy dobrze mi to wyjdzie?”, „ja się na tym nie znam” itp. Przekonania na temat tego, że sztuka jest wyłącznie dla „prawdziwych” artystów czy ludzi zdolnych, którzy mają wrodzony talent, to pierwsza przeszkoda do pokonania. Obawy przed oceną i podjęciem ryzyka tworzenia są zrozumiałe, uruchamiają się wtedy lęki o to, czy zostaniemy zaakceptowani, czy damy radę spełnić oczekiwania itp.

I właśnie w tym momencie, kiedy pomimo wszystkich obaw pędzel dotyka płótna, ołówki kartki, kiedy będąc na scenie robimy pierwszy gest, kiedy zaczynamy mówić swoją kwestię lub wydobywać dźwięki z instrumentu – dokładnie w tej sekundzie buduje się nasza odwaga. Odwaga do ekspresji, do przeżywania i dzielenia się emocjami, do wyrażania siebie, a jednocześnie do akceptowania innych. Zauważenie tej odwagi, pielęgnowanie jej przynosi rewelacyjne rezultaty terapeutyczne. Nagle okazuje się, że pokonanie własnych ograniczeń to prawdziwe wyzwanie. Że odwagą jest wypowiedzieć na głos kwestię przy innych, namalować coś „od siebie”, napisać tekst czy zatańczyć. Dostrzeżenie i zaakceptowanie własnej wrażliwości, danie sobie prawa do jej wyrażenia poprzez działania twórcze, buduje naszą samoświadomość, a to już prosta droga do samoakceptacji, która potrafi być najlepszym lekarstwem na wiele trudności.

Sztuka to przestrzeń wolności, otwartości – a wolność to też odpowiedzialność. Wykorzystując sztukę w terapii bądź resocjalizacji kształtujemy w uczestnikach umiejętności obserwacji, interpretacji i przełożenia tego, co widzą, myślą i czują na działania twórcze. Kluczowe jest to, że wszystkie te procesy działają równocześnie w warstwie zewnętrznej, jak i wewnętrznej. Właśnie te doznania dają poczucie spełnienia, pozwalają zrealizować potrzebę adekwatności, napełniają odwagą i pewnością siebie. Redukują w ten sposób poziom napięcia, stres i otwierają zarówno na to, co dookoła, jak i na nasze życie wewnętrzne. Pozwalają spojrzeć na siebie z metapoziumu, obserwować własne emocje i potrzeby, a co za tym idzie rozwijać samoświadomość. Jeżeli jesteśmy świadomi swoich potrzeb, mocnych stron, ograniczeń i obaw, to mamy tak naprawdę gotowy plan działania, do wprowadzania zmian, by żyć zdrowiej i pełniej.

W działaniach twórczych, bez względu na to jaki mają one charakter, czynnikiem działającym otwierająco jest silne zaangażowanie emocjonalne, które wyzwala kreatywne myślenie i potrzebę realizacji własnego pomysłu. Wynikami twórczości mamy okazję oddziaływać na otoczenie w sposób bezpieczny.

PODAJ_KULTURĘ

W twórczej resocjalizacji dajemy przede wszystkim prawo do wyrażenia emocji poprzez sztukę i doświadczenia, jakie emocje wzbudziła ona u „odbiorców”. Często właśnie tego rodzaju kontakt z odbiorcami tworzy relację pełną zrozumienia i akceptacji, a to motywuje uczestników do dalszej pracy terapeutycznej.

Jeżeli uda nam się zaprojektować działania terapeutyczne w taki sposób, żeby umożliwić uczestnikom korzystanie z technik i metod kultury i sztuki, zauważymy jak wzrasta refleksyjność na temat relacji. Kiedy przy omawianiu działań twórczych padają odniesienia do własnych przyjaźni czy historii rodzinnych, tak owa sztuka staje się niejako pretekstem do refleksji nad relacjami w ogóle, jakich pragną, jakimi gardzą, a jakie chcieliby tworzyć w przyszłości.

Wiele już zostało powiedziane i napisane o sztuce i jej niesamowitych właściwościach terapeutycznych. Wielu naukowców w tej minucie bada jej uzdrawiający wpływ na człowieka.

Jeżeli mielibyśmy jednym zdaniem opowiedzieć o mocy terapeutycznej sztuki – jako działaniach twórczych, ale też jej odbioru to najtrafniej byłoby chyba powiedzieć: SZTUKA TO LEKARSTWO, NIE SZTUCZKA (zatem Na zdrowie).

DZIAŁANIA WARSZTATOWE ZREALIZOWANE W RAMACH ZADANIA PODAJ_KULTURĘ PIERWSZY BLOK – AKADEMIA TWÓRCZEGO CZASU

Warsztaty teatralne i performatywne

CEL:

Zajęcia miały charakter interdyscyplinarny. Były ukierunkowane na rozwój kompetencji artystycznych w obrębie sztuk teatralnych i performatywnych. Głównym celem było rozwinięcie u wychowanków MOS umiejętności wypowiedzania się na forum oraz świadomości mowy ciała. Podopieczni zdobyli również wiedzę dotyczącą pracy aktora nad kreowaniem postaci scenicznej i działania w przestrzeni otwartej. Praca warsztatowa była również skoncentrowana na wzroście umiejętności kreatywnego i krytycznego myślenia.

OPIS EFEKTÓW:

Od samego początku założeniem warsztatu teatralnego i performatywnego było pokazanie, w jaki sposób praca nad sobą może wpływać na budowanie relacji poza „sceną teatralną”. Zajęcia zostały dostosowane do potrzeb i umiejętności młodzieży. Podczas pracy warsztatowej proponowane ćwiczenia oparto o doświadczenia pedagogiki teatru i teatru resocjalizacyjnego. Działania warsztatowe polegały na rozwoju umiejętności wypowiedzi publicznych, pewności siebie, świadomości ciała i głosu oraz budowaniu relacji poprzez pracę grupową. Głównymi efektami pracy twórczej były etudy teatralne oraz działania performatywne, które zaprezentowano w przestrzeni otwartej jak i przestrzeniach teatralnych.

Warsztaty handART – zajęcia artystyczne, rękodzielnicze, rzeźbiarskie, terapii zajęciowej

CEL:

Warsztat był ukierunkowany na wspieranie rozwoju pozytywnych zmian w zachowaniu wychowanków MOS Ryszewko, poprzez twórczy udział w kreowaniu działań artystycznych. Praca warsztatowa była skoncentrowana na pobudzeniu umiejętności planowania, wykonania i ukończenia zadań twórczych. Głównym celem zajęć artystycznych, rzeźbiarskich, rękodzielniczych było nabycie przez wychowanków umiejętności kreatywnego i praktycznego myślenia, poprzez odkrywanie swoich uzdolnień oraz rozwijanie zainteresowań i predyspozycji artystycznych.

OPIS EFEKTÓW:

Zróżnicowanie form twórczych pozwoliło uczestnikom zrealizować się w pełni. Zarówno tym, którzy mieli już doświadczenie w zajęciach plastycznych, jak i wychowankom preferującym praktyczne rozwiązania w tworzeniu przedmiotów. Aktywność podopiecznych MOS włożona w rzeźbienie czy tworzenie przedmiotów z drewna, jak np. drewniane zabawki, była pewnego rodzaju formą otwierania się na otoczenie i na to, co tkwi w nich samych. Młodzi artyści, tworząc prace, mieli także możliwość wypowiedzenia się na temat swoich poglądów, wrażeń, emocji. Konieczność wykonania pewnych działań wspólnie z innymi, umożliwiła uczestnikom zbudować wzorce do właściwych zachowań społecznych. Efektem warsztatów było stworzenie wystawy prac malarskich, rzeźbiarskich i rękodzielniczych.

Warsztaty QUADRATOLOGO – POMALUJ KWADRAT – zajęcia artystyczne, warsztaty malarskie

CEL:

Zaplanowany program warsztatów zmierzał do rozwijania zdolności, wrażliwości, wyobraźni, twórczego myślenia, samodzielności, odpowiedzialności i nauki planowania działań. Kolejnym celem było kształtowanie u wychowanków MOS umiejętności współpracy w grupie i pomagania sobie nawzajem. Rozwijanie twórczej inicjatywy, pomysłowości, a przede wszystkim wiary we własne możliwości było także podstawą programu warsztatów QUADRATOLOGO®.

OPIS EFEKTÓW:

Wychowankowie MOS poznali nową technikę malowania, czyli metodę QUADRATOLOGO®. Celem tej metody jest: prostota, niezmienność, nieprzewidywalność, wolność tworzenia, sukces grupy, odprężenie, wyłączenie się, rozwój równości i tolerancji w grupie, wzmocnienie komunikacji między uczestnikami zajęć, ćwiczenie koncentracji i motoryki. Dzięki tej technice każdy stworzył swoje indywidualne dzieło. Uczestnicy działania poznali system malowania, dzięki któremu odkryli świat kolorów. Białe płótno, farby akrylowe, pędzel – to elementy, które były potrzebne do stworzenia przez wychowanków MOS pierwszego abstrakcyjnego obrazu. Nałożona na płótno siatka rozbiła materiał na mniejsze kwadraty, które uczestnicy w dowolny sposób wypełniali. Tak powstałe prace stworzyły wspólny obraz, który został powieszony w przestrzeni MOS.

Warsztaty multimedialne – element zajęć filmowych, fotograficznych oraz realizacji dźwięku

CEL:

Głównym celem zajęć było wytworzenie u uczestników warsztatów świadomości i możliwości wykorzystania urządzeń foto video tj. kamera filmowa, aparat fotograficzny jak również nabycie umiejętności obsługi wybranych urządzeń, służących do rejestracji dźwięku. Wychowankowie MOS zdobyli także wiedzę dotyczącą ustawienia czasu naświetlania i przesłony, z wykorzystaniem sztucznego oraz zastanego oświetlenia. Młodzież utrwaliła zdobytą wiedzę z zakresu prawidłowego kadrowania podczas wywiadów studyjnych, jak i sesji fotograficznych. Mieli także możliwość sprawdzenia swoich zdolności dziennikarskich poprzez wcielanie się w rolę prowadzącego wywiady oraz umiejętności rozmowy z modelem i kreowanie zdjęcia.

OPIS EFEKTÓW:

W pierwszej kolejności młodzież zdobyła konkretną wiedzę teoretyczną, dotyczącą świata filmu i fotografii. Zaprezentowano także, zarówno obecnie wykorzystywane urządzenia foto i video, jak również kamery oraz aparaty z dawnych lat. To właśnie poprzez manualne operowanie sprzętem analogowym chłopcom przedstawiono podstawowe zagadnienia teoretyczne, niezbędne przy realizacji dalszych celów. Początkowo część teoretyczna nie robiła wrażenia na uczestnikach jednak, z biegiem czasu i nabywaniem świadomości o zależności parametrów, zainteresowanie stawało się coraz większe. Podczas realizacji kolejnych tematów, młodzież zaprezentowała coraz to większe umiejętności posługiwania się kamerą czy aparatem. Wśród uczestników ujawniły się również osoby, posiadające zdolność pracy „przed szkłem”, przed obiektywem. Lekkość mowy, prowadzenia wywiadów, błyskotliwe, kreatywne pytania dostosowane do wypowiedzi przedmówcy to tylko kilka wychwyconych talentów uczestników. Znaleźli się również i tacy wychowankowie, którzy doskonale realizowali się w roli modeli w studiu fotograficznym. Godnym podkreślenia jest fakt, że w trakcie prowadzonych wywiadów część uczestników otwierała się, z pełną powagą i autentycznością opowiadała o swoich planach czy marzeniach na przyszłość. Całość zajęć zakończona została zaprezentowaniem wystawy fotograficznej, na której znalazły się wybrane zdjęcia uczestników zrobione przez nich samych. Zwieńczeniem drugiej części warsztatów była projekcja wykonanego przez uczestników filmu, stanowiącego reportaż z całości warsztatów, który zawierał przebieg realizacji kolejnych zajęć a także wywiady, dyskusje.

Warsztat muzyczny "Do It Yourself" – zajęcia muzykoterapia i muzykowanie, majsterkowanie, elektronika, realizacja nagrań

CEL:

Celem warsztatów było wprowadzenie uczestników w świat zespołowego muzykowania, unaocznienie możliwości łączenia ze sobą różnych dyscyplin – nauki i sztuki. Założeniem zajęć było także zwrócenie uwagi na rolę emocji w życiu człowieka, nauka umiejętności ich wyrażania w sposób nieagresywny i nienaruszający przestrzeni innych ludzi, a także poczucie współodpowiedzialności za stworzenie finalnego przedstawienia.

OPIS EFEKTÓW:

Plan warsztatów, w pierwszej kolejności, zakładał stworzenie Tuby Rubensa (ustrój z zakresu fizyki prezentujący akustyczną falę stojącą za pomocą płomieni – podstawy wiedzy o falach, nie tylko akustycznych). Następnie wychowankowie zbudowali generatory częstotliwości akustycznych za pomocą gotowych zestawów do samodzielnego montażu (nauka podstaw elektrotechniki). Praca warsztatowa opierała się także na prowadzeniu zajęć instrumentalno – wokalnych, czyli przygotowaniu warstwy tekstowej, ruchowej (muzykoterapia, praca w zespołach) oraz pracy nad aranżacją utworów. Efektem zajęć była prezentacja stworzonego dzieła (występ/wykonanie/koncert) – zjawiskowe "fire show" zawierające w sobie wszystkie elementy składowe warsztatów: zbudowane ustroje wizualno – dźwiękowe, muzykę zarejestrowaną w mobilnym studio "sterującą" ognistymi falami dźwiękowymi.

O DZIAŁANIACH WOLONTARIACKICH W MŁODZIEŻOWYM OŚRODKU SOCJOTERAPII W RYSZEWKU, CO ONE DAJĄ CHŁOPAKOM, CO ODBIORCOM W KOTEKŚCIE REALIZACJI ZADANIA PODAJ_KULTURĘ

Bycie wolontariuszem to nie tylko rola, określone zadanie. To stan umysłu skoncentrowany na dostrzeganiu różnic, inności i ogólnie rozumiana pomoc. Bycie wolontariuszem to także praca. Nie tylko na rzecz drugiej, potrzebującej strony, ale praca nad sobą czyli to, co w świecie psychoterapeutów i psychologów uważamy za najlepszą inwestycję dla siebie.

W ramach projektu „PODAJ_KULTURĘ” wychowankowie MOS brali aktywny udział w dwóch formach działań wolontariackich. Pierwszym z nich była współpraca ze Stowarzyszeniem Rodzin i Przyjaciół Dzieci z Zespołem Downa „Iskierka” ze Szczecina, która zajmuje się wspomaganie dzieci z Zespołem Downa oraz pracą z ich rodzinami. Chłopcy mieli możliwość towarzyszenia dzieciom podczas zajęć oraz pomocy w zorganizowaniu dnia warsztatowego w Czarnocinie (Zachodniopomorskie). Ich praca opierała się na relacji podobnej do znanej kiedyś akcji „starszy brat – starsza siostra”. Chłopcom „przypisany” został jeden podopieczny z Iskierki, a ich zadaniem było towarzyszenie mu i pomoc w konkretnych sytuacjach.

Drugą formą wolontariatu były wizyty wychowanków w pobliskim Domu Pomocy Społecznej. Tam, chłopcy zetknęli się ze starszymi, schorowanymi osobami, nierzadko pozostawionymi samym sobie. Ważnym elementem było dostrzeganie przez wolontariuszy podobieństwa ich sytuacji życiowej do sytuacji osób starszych. Obie grupy, pomimo znacznej różnicy wieku i pokoleń, są poza domem. Obie grupy nowe miejsce pobytu traktują jednak nieco jak dom. I co ważne, w obu grupach każdy dzień opiera się na relacji z innymi – wychowankami, terapeutami, kadrą Ośrodka. Wizyty w DPS spotkały się z ogromną aprobatą ze strony chłopców. Wśród mieszkańców czuli się swobodnie a niesamowitym była łatwość, z jaką przychodziła chłopcom rozmowa lub wspólna rozrywka z seniorami. Podczas zajęć wychowankowie byli niesamowicie uważni na potrzeby mieszkańców zachowując przy tym, przez cały okres trwania wolontariatu, bardzo wysoką kulturę osobistą i takt.

„PODAJ_KULTURĘ” to projekt kontynuujący zadania z zakresu wolontariatu, w które zaangażowani są wychowankowie Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Ryszewku. Wolontariat jest formą dobrowolną, w której prowadzący grupę pełni rolę nie tylko przewodnika, ale także terapeuty dla grupy podopiecznych. Podsumowuje spotkania, podkreśla efekty i pomaga wychowankom MOS w procesie otwierania się na drugiego człowieka. Działania wolontariackie, tak jak wspomniano na początku, to praca także nad sobą. Nad swoimi mocnymi stronami, komunikacją, otwartością. To lekcja zrozumienia i refleksji nad tym, że każdy z nas jest inny i ma zupełnie inną historię swojego życia.

PODAJ_KULTURĘ

DZIAŁANIA WOLONTARIACKIE ZREALIZOWANE W RAMACH ZADANIA PODAJ_KULTURĘ DRUGI BLOK – Jestem TU, a nie OBOK – Twórcza Działalność Wolontariacka

Działania twórczej socjoterapii dla uczniów szkół podstawowych prowadzone przez wychowanków MOS pod okiem instruktorów

CEL:

Celem warsztatów był rozwój twórczości i kreatywności uczniów należących do społeczności lokalnej Ryszewka i okolic, poprzez organizację innowacyjnych zajęć, przy bezpośrednim zaangażowaniu wychowanków MOS. Włączenie podopiecznych MOS do pracy na rzecz innych miało na celu zwrócenie uwagi i uwrażliwienie chłopców na potrzeby młodszych oraz stworzenie przestrzeni do podzielenia się z innymi swoją wiedzą, pomysłami oraz zrobienia czegoś nie dla siebie, a z myślą o innych.

OPIS EFEKTÓW:

Tematem wiodącym podczas pracy z grupami uczniów był kosmos. Kosmos, jako miejsce wolne, nieograniczone żadnymi ramami, w którym może i mogą być wszyscy i nic. Uczestnicy, w podziale na mniejsze grupy, budowali kreatywne instalacje, tworzyli kosmiczne powitania a za pomocą dramy przenosili się na różne planety. Wychowankowie MOS brali aktywny udział w zajęciach. Zostali włączeni w etap przygotowań – zarówno w tworzenie scenariusza zajęć, jak i przygotowanie materiałów. W pracy z dziećmi byli jak „starszy brat” – towarzyszyli, słuchali i przede wszystkim bawili się tak, jak młodszy uczestnicy zajęć. Byli pomocni a ich postawa i zaangażowanie doczekały się największej nagrody – uśmiechów i zadowolenia dzieci. Po zakończonym warsztacie, jak sami mówili, czuli satysfakcję z faktu, że mogli pomóc, podzielić się własnymi pomysłami i wspólnie bawić. Tego rodzaju warsztat to jedna z nielicznych form i możliwości, w której młody, wykluczony człowiek z MOS-u może pokazać siebie z innej strony. Może swobodnie śmiać się i bawić bez obawy oceny innych. Świat zabawy i świat dzieci to bezpieczna przystań do konfrontacji własnych możliwości oraz uspołeczniania i ponownego adaptowania wychowanków MOS.

Artystyczne działania z ISKIERKAMI (Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Dzieci z Zespołem Downa ISKIERKI, Świetlica TPD Iskierki – Szczecin)

CEL:

Głównym celem działania była integracja młodzieży zagrożonej niedostosowaniem społecznym z dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnością intelektualną. Wspólne warsztaty, wyjazdy z dziećmi z Zespołem Downa to nauka wrażliwości, cierpliwości a przede wszystkim lekcja pokory z dużą dawką humoru. Działanie nastawione było na dostrzeżenie przez wychowanków MOS swoich mocnych stron i poczucia bycia ważnym, bez względu na swoją historię i przeszłość. To także zaobserwowanie przez uczestników, że każdy z nas jest różny a działania twórcze sprawiają, że wszyscy jesteśmy tak samo wyjątkowi.

OPIS EFEKTÓW:

Podejście do dzieci i młodzieży z Zespołem Downa z niepełnosprawnością intelektualną wymaga empatii, wyrozumiałości, otwartości a także umiejętności stawiania granic. Pierwsze spotkania pokazały młodemu osobom zagrożonym niedostosowaniem społecznym ich mocne i słabe strony, w kontekście nawiązywania relacji międzyludzkich. Dzięki informacji zwrotnej od terapeuty pracującego z młodzieżą z Zespołem Downa, wychowankowie MOS zdobyli nową wiedzę o samych sobie. Wskazówki, które były im udzielone, zostały wykorzystane w kolejnych warsztatach, co dało się zaobserwować w wyraźny sposób.

Zajęcia przeprowadzone podczas Twórczych Warsztatów i Artystycznego Wyjazdu Integracyjnego polegały m.in. na wspieraniu kompetencji interpersonalnych i intrapersonalnych. Młodzież z MOS-u bardzo mocno zaangażowała się w przygotowanie i posprzątanie przestrzeni twórczego działania. W trakcie zajęć byli skoncentrowani i pozytywnie nastawieni na współpracę z młodszymi kolegami oraz koleżankami, a czasem rówieśnikami z Zespołem Downa. We wspólnych zabawach i ćwiczeniach było widać satysfakcję z kreatywnego uczestnictwa oraz próby wychodzenia ze schematów myślowych, związanych z poznaniem nowych form wyrazu i działań artystycznych. Prowadzący wspierali powstałe relacje oparte na wzajemnym szacunku i aktywnym słuchaniu siebie nawzajem. Warty uwagi był fakt, że każdy człowiek, niezależnie w jakim wieku i stanie zdrowia, powinien mieć poczucie wpływu na otaczającą rzeczywistość.

Kreatywne działania na rzecz podopiecznych Domu Pomocy Społecznej w Żabowie

CEL:

Głównym celem działania było szerzenie idei wolontariatu oraz uświadomienie wychowanków MOS na potrzeby innych ludzi. Realizując to zadanie zależało nam na budowaniu więzi międzypokoleniowej i umacnianiu współpracy w ramach społeczności lokalnej. Kreatywne i twórcze działania w DPS były także przestrzenią do rozmowy o starości oraz lękach z nią związanych.

OPIS EFEKTÓW:

Głównym efektem działań wolontariackich było zaznajomienie wychowanków MOS z zasadami wolontariatu oraz uświadomienie na potrzeby osób starszych, często schorowanych mieszkających w okolicy. Podczas odwiedzin chłopcy wykazali się ogromnym zaangażowaniem. Samodzielnie nawiązywali kontakty z mieszkańcami i proponowali formy aktywności (wspólne granie w gry planszowe, karty, oglądanie kroniki, udział w warsztatach Terapii Zajęciowej). Młodzież podejmowała rozmowę z mieszkańcami DPS co niejednokrotnie, z przyczyn obiektywnych, było trudne i wymagało wykazania się cierpliwością i uważnością. Mieszkańcy i kadra Domu Pomocy Społecznej polubili chłopców. Efektem było „zaszczepienie” u wychowanków MOS innego niż dotąd spojrzenia na ludzi starych i chorych (odejście od postrzegania ich jako trudnych i wymagających, a pójście w kierunku patrzenia na nich poprzez pryzmat ich indywidualnych zasobów).

DZIAŁANIA WŁĄCZAJĄCE WYCHOWANKÓW MOS W ORGANIZACJĘ WOJEWÓDZKIEGO KONKURSU „KULTURA na DZIŚ” – TRZECI BLOK

Włączanie wychowanków MOS w działania kulturalne to przede wszystkim zaciekawienie ich oraz danie możliwości sprawdzenia swoich umiejętności w sytuacjach nowych, często wychodzących poza ich strefę komfortu. Już samo planowanie i prezentowanie celowości poszczególnych zadań, daje młodzieży obraz całości i pozwala zbudować motywację oraz zaangażowanie. Działania kulturalne są ciekawym urozmaicheniem pobytu w Ośrodku. Jednak sama ich organizacja dostarcza młodym podopiecznym wiele stresu i emocji. Realizacja działania włączającego pozwala w bezpiecznych warunkach sprawdzić siebie, jako liderów oraz animatorów działań kulturalnych.

Wartość wychowawcza i terapeutyczna włączania wychowanków MOS do działań kulturalnych opiera się przede wszystkim na doświadczaniu procesów: planowania, delegowania zadań i odpowiedzialności, współpracy i pomagania sobie nawzajem, aby cel mógł zostać zrealizowany. Ale to też praca pod presją czasu, poszukiwanie rozwiązań czy radzenia sobie z trudnościami. Zaproszenie podopiecznych do tego „dorosłego” świata jest samo w sobie dla nich bardzo otwierające. Obdarzeni zaufaniem, dzięki powierzonymu zadaniu realizują swoją potrzebę przynależności i akceptacji. Doświadczenie bycia odpowiedzialnym za jakiś proces lub jego część, to dla większości wychowanków coś zupełnie nowego, niemniej daje im to wiele satysfakcji, buduje poczucie własnej wartości i zaufania do swoich umiejętności.

Na przykładzie realizowanego m.in. tą metodą konkursu wojewódzkiego „KULTURA na DZIŚ” można powiedzieć, że aktywne włączanie wychowanków MOS przynosi bardzo dobre rezultaty, zarówno terapeutyczne jak i operacyjne (zadania konkursowe zostały wykonane z udziałem wychowanków MOS). Podopieczni wykazywali dużą otwartość i chęć do podejmowania działań, bez skrępowania opowiadali o swoich zadaniach innym, dzielili się wiedzą lub pomysłami na rozwiązanie trudności itp. Czuli się równie ważni jak pozostali organizatorzy, koordynatorzy, instruktorzy, i inni dorośli. Nagle to oni musieli ocenić, to od ich zdania zależało czy ktoś otrzyma nagrodę – do tej pory mieli w swoim doświadczeniu, że to ich wszyscy oceniają (najczęściej negatywnie). To nowe doświadczenia, które pomogły wychowankom zauważyć, jaką rolę mogą przyjmować i jak się w niej czują z innymi.

Powierzenie zadania, pozwolenia na wybranie sposobu realizacji, obdarzenie zaufaniem to czynniki, które wpływają na wychowanków szczególnie mocno podczas takich działań. Kiedy włączani są w „dorosły” świat organizacji, kiedy są traktowani poważnie, kiedy ktoś się z nimi liczy i kiedy od nich samych zależy coś ważnego, coś na co inni czekają to mobilizują wszystkie swoje zasoby i starają się wywiązać z powierzonego zadania jak najlepiej. Doświadczenie to pomaga im zmienić przekonania najpierw na temat świata i ludzi wokół, a z czasem również na temat siebie samego – własnych zasobów, umiejętności, strategii radzenia sobie z trudnościami itd. Jeżeli są w stanie budząc zaufanie innych, to jakie mają możliwości po opuszczeniu MOSu?

PERSPEKTYWY NA PRZYSZŁOŚĆ, CZYLI ODWOŁANIE DO EWALUACJI, CO REALIZACJA ZADANIA WNIOŚLA DO PROGRAMU MŁODZIEŻOWEGO OŚRODKA SOCJOTERAPII W RYSZEWKU

Nietypowe. Inne. Dające wolność.

To tylko niektóre z określeń dotyczące warsztatów, przytoczone przez uczestników projektu „PODAJ_KULTURĘ”. Wzrost poziomu zainteresowania i zwiększona aktywność wychowanków MOS stanowią swoistą reklamę projektu oraz certyfikują jego jakość.

Czego w takim razie chcesz więcej?

Projekt „PODAJ_KULTURĘ” to jeden z bardziej różnorodnych warsztatowo projektów realizowanych w Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii w Ryszewku. Zróżnicowana tematyka zajęć, twórcze metody i specyfika pracy, liczni prowadzący. Z drugiej strony w tej różnorodności cel był jeden: zaktywizować, zachęcić, pomóc w odnalezieniu mocnych stron. Pokazać, że można żyć inaczej. W ramach projektu zrealizowano zajęcia teatralne, fotograficzne, rękodzieła. Wychowankowie MOS otworzyli się na wolontariat – współpracowali z Domem Pomocy Społecznej, współprowadzili zajęcia dla dzieci z Zespołem Downa. Mieli także okazję poczuć się współtwórcami programu warsztatowego i wraz z prowadzącymi opracowali i zrealizowali warsztaty twórcze dla dzieci młodszych klas szkoły podstawowej z okolicznych placówek.

W ramach projektu przeprowadzona została ankieta, warsztaty i wywiady ewaluacyjne. To nowy punkt, jak dotąd niepraktykowany w projektach realizowanych przez Sławęcińskie Stowarzyszenie Inicjatyw Lokalnych z grupami młodzieżowymi. Dotychczas ewaluacja projektu przybierała formę spotkania w kręgu lub rozmowy w grupach warsztatowych. W ramach analizy SWOT, stworzonej w oparciu o ankietę i wywiady z wychowankami MOS, skonkretyzowane zostały potrzeby odbiorców, a tym samym kierunki do dalszej pracy metodą projektu.

Wychowankowie, w ankiecie ewaluacyjnej, prawie jednogłośnie przyznali, że po zakończeniu projektu są bardziej zachęceni do aktywnych form spędzania wolnego czasu. Opisują siebie jako ciekawych, otwartych i chętnych do podejmowania kolejnych działań. Ufają kadrze Ośrodka i prowadzącym zajęcia. To jeden z największych sukcesów Ośrodka i potwierdzenie, że działania realizowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego miały głęboki, poparty empirycznie sens. Możliwość konfrontowania zdobytych umiejętności na forum (dla grona osób spoza Ośrodka) wzmocniło poczucie pewności siebie i własnej wartości, u każdego z podopiecznych. Ciekawym elementem dla odbiorców okazała się także zdobyta wiedza techniczna. Zajęcia fotograficzne i muzyczne bogate były w specjalistyczny sprzęt, który stał się bardzo interesujący dla wychowanków, a przy tym traktowany był z rozwagą i ostrożnością.

Elementem wymagającym wzmocnienia, w kolejnej edycji zadania, jest praca nad zespołowością uczestników głównie w oparciu o zdrową komunikację, zgodnie z ustalonymi zasadami. Do przemyślenia pozostaje także harmonogram zajęć warsztatowych oraz ich rozplanowanie w tygodniowym rozkładzie zajęć Ośrodka. Pobyt w Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii to nie wyrok. To szansa. To trudny moment, zarówno dla samego chłopca, jak i dla całego systemu rodzinnego, w którym żyje. Ważne by nie stygmatyzować a zaakceptować aktualny stan. By mówić wprost, otwarcie a nie szeptać. Próbujemy każdego dnia naszym wychowankom pokazywać świat i wspierać ich mocne strony. Dajemy szansę, nie piętnujemy a towarzyszymy w trudnym czasie.

Projekt „PODAJ_KULTURĘ” stanowi narzędzie działania. Jest formą, która sprawdza się i przynosi rezultaty. Stwarza przestrzeń rozwoju dla wychowanków, aktywizuje i pokazuje alternatywne metody spędzania wolnego czasu. Bawi i uczy. Wzmacnia kompetencje miękkie oraz wspiera proces readaptacji chłopców, umieszczonych w MOS, w sposób nieagresywny. Pomimo ogromnego nakładu pracy niezbędnego do realizacji projektu, współpracy z wieloma osobami i instytucjami oraz poświęcenia czasu, wartość i waga projektu w znaczeniu pozytywnych zmian dla wychowanków, jest nieoceniona.

PODAJ_KULTURĘ

PRZYKŁADOWE SCENARIUSZE ZAJĘĆ WARSZTATOWYCH I DZIAŁAŃ KULTURALNYCH INSPIROWANE DOŚWIADCZENIAMI ZADANIA „PODAJ_KULTURĘ”

Warsztaty teatralne i performatywne

TEMAT DZIAŁANIA: „Głos. Język. Rytm”

CZAS TRWANIA: 5h

CEL:

Rozwinięcie umiejętności wypowiedzania się. Praca nad dykcją i artykulacją. Rozwinięcie umiejętności głosowych. Rytmika. Anatomia ciała, w kontekście pracy aktora.

METODY:

Szkolenie, trening, mini wykład, ćwiczenia praktyczne.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Bęben, sprzęt do odtwarzacz muzyki.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie. Rozmowa na temat programu zajęć. Wytłumaczenie terminologii oraz zwrócenie uwagi na najważniejsze punkty związane z organizacją zajęć.
2. Trening aktorski od działań indywidualnych po działania grupowe z elementami zajęć integracyjnych.
3. Rozgrzewka dykcyjna. Krótka rozmowa o funkcjach aparatu mowy.
4. Przerwa.
5. Zajęcia głosowe. Barwa. Ton.
6. Rytmika. Praca na rytmach z ciałem oraz z przedmiotem. Wykorzystanie rekwizytu, jako najprostszego instrumentu budującego rytm sceny.
7. Podsumowanie w formie koła. Dyskusja na temat istoty głosu w teatrze. Czas na dodatkowe pytania. Wolne wnioski. Zakończenie.

Warsztaty handART – zajęcia artystyczne, rękodzielnicze, rzeźbiarskie, terapii zajęciowej

TEMAT WARSZTATU: Tworzenie drewnianych zabawek

CZAS TRWANIA: 6h

CEL:

Nabywanie umiejętności konstrukcyjnych, manualnych przy pracy z drewnem. Od pomysłu do realizacji. Nabywanie umiejętności pracy w grupie. Wspieranie rozwoju pozytywnych zmian w zachowaniu wychowanków MOS Ryszewko, poprzez twórczy udział w kreowaniu działań artystycznych.

METODY:

Pogadanka, metoda zajęć praktycznych według instrukcji „krok po kroku”, pokaz multimedialny zabawek z drewna, kreatywne warsztaty rzeźbiarskie.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Drewniane listwy, deski, wiertarka, wiertła, śruby, nakrętki, piły, papier ścierny, dłuta, farby akrylowe, rzutnik multimedialny.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Pogadanka. Pokaz multimedialny zabawek z drewna.
2. Objasnienie i wyjaśnienie zasad BHP.
3. Podział uczestników na zespoły.
4. Burza mózgów. Wykonywanie projektów zabawek.
5. Praca twórcza w zespołach – wykonywanie zabawek według projektów.
6. Podsumowanie wykonanych działań i prac w formie koła. Wolne wnioski. Zakończenie.
7. Przygotowanie prac uczestników na wystawę.

Warsztaty QUADRATOLOGO – POMALUJ KWADRAT – zajęcia artystyczne, warsztaty malarskie

TEMAT WARSZTATU: Pomaluj kwadrat

CZAS TRWANIA: 6h

CEL:

Zapoznanie z techniką malarską QUADRATOLOGO®. Nauka organizacji warsztatu pracy oraz postępowania się podstawowymi narzędziami i materiałami, nabycie umiejętności pracy w grupie.

METODY:

Pogadanka, metoda zajęć praktycznych według instrukcji „krok po kroku”, pokaz, multimedialne środki przekazu – Internet, kreatywne warsztaty.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Lniane podobrazia o wymiarze 40 cm x 40 cm, podzielone siatką na małe kwadraty, farby akrylowe, pędzle, folia ochronna.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Wprowadzenie w tematykę warsztatu.
2. Pogadanka i krótki film na temat techniki malowania QUADRATOLOGO®.
3. Przygotowanie warsztatu pracy – przygotowanie podobrazia podzielonego siatką na małe kwadraty.
4. Kreatywne warsztaty z wykorzystaniem techniki malarskiej QUADRATOLOGO® - efekt końcowy: pojedyncze obrazy w formacie 40 cm x 40 cm. Płótno QUADRATOLOGO® maluje się kwadrat po kwadracie, trzema podstawowymi kolorami z dodatkiem białego. Podczas malowania, przy zmianie farby, pędzla się nie płucze. Tworzą się w związku z tym coraz to nowe mieszanki kolorów. Poprzez zabawę barwami powstaje dużo, małych kwadratów, które nie są podobne do siebie. Uczestnik warsztatów nie postępuje według określonego celu, wybiera wszystko intuicyjnie, aż do momentu, gdy cała powierzchnia płótna zostanie wypełniona. Tworząc obraz można zastosować inne techniki. Różne techniki malowania i indywidualne mieszanie farb daje obrazowi niepowtarzalny, nieprzewidywalny wyraz. QUADRATOLOGO® nie stwarza żadnych granic.
5. Podsumowanie zajęć w formie koła. Wolne wnioski. Zakończenie.
6. Przygotowanie wystawy kreatywnej twórczości.

PODAJ_KULTURĘ

Warsztaty multimedialne – element zajęć filmowych, fotograficznych oraz realizacji dźwięku

TEAMAT WARSZTATU: Prezentacja emocji – reportaż na temat wybranej emocji.

CZAS TRWANIA: 3h

CEL:

Nabywanie umiejętności ustawienia czasu naświetlania i przesłony, z wykorzystaniem sztucznego oświetlenia. Utrwalanie umiejętności prawidłowego kadrowania podczas sesji fotograficznej. Nabywanie zdolności rozmowy z modelem i kreowanie zdjęcia.

METODY:

Zajęcia praktyczne, podczas których prowadzący sprawuje czynny nadzór nad postępami uczestników, korygując napotkane niedoskonałości. Praca w grupie i praca w parach. Burza mózgów, dyskusja.

Kalambury – zabawa teatralna. Fotografowanie: robienie zdjęć i pozowanie do nich.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Aparat fotograficzny, kartki z emocjami, mobilne studio fotograficzne – tła, projektor.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Przywitanie uczestników i wprowadzenie do tematu zajęć.
2. Rozłożenie sprzętu i przygotowanie przestrzeni mobilnego studia fotograficznego – rozwieszenie tła.
3. Zapoznanie z pojęciem: emocje. Nauka nazywania emocji. Próby zaszeregowania emocji, jako pozytywnych i negatywnych. Mimika twarzy i sytuacji związanych z pojawianiem się danej emocji.
4. Kalambury dotyczące emocji – zabawa teatralna. Każdy uczestnik po kolei dostaje kartę z nazwą emocji, którą ma przedstawić grupie. Reszta uczestników próbuje odgadnąć, jaka to emocja.
5. Fotografowanie: uczestnicy dobierają się w pary, każda para dostaje aparat fotograficzny. Zadaniem uczestników jest przywołanie w pamięci sytuacji, które powodowały u nich 3 różne emocje i próbuje przedstawić te emocje. Druga osoba z pary wykonuje fotografie.
6. Podsumowanie w kole. Prezentacja powstałych podczas warsztatów fotografii, rozmowa na temat uwiecznionych emocji. Wybranie zdjęć do druku.
7. Wolne wnioski. Zakończenie.

Warsztat muzyczny "Do It Yourself" – zajęcia muzykoterapia i muzykowanie, majsterkowanie, elektronika, realizacja nagrań

TEMAT WARSZTATU: Dźwięk z generatora

CZAS TRWANIA: 6h

CEL:

Konstrukcja i montaż generatora dźwięku. Nabycie umiejętności dotyczących podstaw montażu urządzeń elektronicznych. Zapoznanie się z zasadami fal dźwiękowych.

METODY:

Prezentacja wideo, wykład, praktyczna praca, pogadanka.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Rzutnik multimedialny komputer, internet, generatory funkcyjne w zestawach typu KIT – AVT do samodzielnego lutowania (płytki drukowane, elementy i podzespoły elektroniczne), lutownice, cyna, kalafonia, przewody, głośniki, gotowe wzmacniacze mocy, włączniki klawiszowe.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Przywitanie uczestników. Rozmowa na temat sukcesów danego dnia.
2. Przygotowanie sali do pracy (ustawienie stolików, rozłożenie materiałów, zabezpieczenie pomieszczenia zgodnie z zasadami BHP).
3. Prezentacja wideo – wprowadzenie do podstaw elektroniki.
4. Wykład na temat zależności między częstotliwością a słyszalną wysokością dźwięku.
5. Przerwa.
6. Podstawy materiałoznawstwa w elektronice – pogadanka i praktyczna prezentacja.
7. Co to jest fala (przebiegi sinusoidalne, piłokształtne i prostokątne, sinusoida, blokowy schemat generatora, częstotliwość a słyszalna wysokość dźwięku).
8. Wykonanie pracy praktycznej: samodzielny montaż urządzenia według instrukcji obsługi pod okiem instruktora (podłączanie bloków urządzenia – głośniki, włączniki zasilania, generatory).
9. Test i sprawdzenie urządzenia.
10. Podsumowanie warsztatów w formie koła. Przekazanie konkretnych informacji dotyczących obsługi sprzętu podczas montażu generatorów. Wolne wnioski. Zakończenie.

Działania twórczej socjoterapii dla uczniów szkół podstawowych prowadzone przez wychowanków MOS pod okiem instruktorów

TEMAT DZIAŁANIA: Razem w Kosmos – twórcze zajęcia socjoterapeutyczne

CZAS TRWANIA: 3h

CEL:

Rozwój kreatywności, twórczości u uczniów szkół podstawowych. Uwrażliwienie wychowanków MOS na potrzeby młodszych. Stworzenie przestrzeni do pokazania swoich możliwości i przedstawienia pomysłów wychowanków MOS oraz ich konfrontacja w pracy z dziećmi.

METODY:

Burza mózgów, praca w mniejszych grupach, drama, relaksacja, praca w kręgu.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Sala z możliwym przesunięciem ławek i krzeseł, dywan/wykładzina, rurki/patyczki kreatywne, muzyka relaksacyjna, materiały plastyczne, taśmy malarskie różnej grubości.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Powitanie uczestników zajęć. Zajęcie miejsc na wykładzinie. Przedstawienie instruktorów, wychowanków MOS. Krótkie omówienie celu i przebiegu zajęć.
2. Co lubię i co jest we mnie fajnego? Runda zapoznawcza, w której każdy uczestnik wymienia jedną rzecz, którą lubi. Runda, w której każdy uczestnik mówi o jednej cesze, którą uważa, że posiada. Szukanie osób, które są podobne.
3. Energizer – gry „na przełamanie lodu”, które mają dostarczyć zabawę i dać poczucie bezpieczeństwa.
4. Zadanie w mniejszych grupach – będąc w kosmosie zobaczyliśmy... Praca grupowa z wykorzystaniem rurek konstrukcyjnych, budowanie opowieści do stworzonych przedmiotów. Galeria sztuki, czyli czas na oglądanie przez wszystkich uczestników stworzonych prac.
5. Relaksacja. Opowieść o mieszkańcach kosmosu.
6. Zadanie w mniejszych grupach – „Powitanie innych ale miłych”. Tworzenie układu oraz prezentacja na foru.
7. Podsumowanie w kręgu dnia w kosmosie. Rozmowa podsumowująca co się wydarzyło na zajęciach, rozmowa dot. nastroju uczestników. Skrót tego, co wydarzy się na następnych zajęciach.

Artystyczne działania z ISKIERKAMI (Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Dzieci z Zespołem Downa ISKIERKI, Świetlica TPD Iskierki – Szczecin)

TEMAT DZIAŁANIA: Sensoplastyka – „Inaczej niż zwykle”

CZAS TRWANIA: 2 h

CEL:

Stymulacja zmysłów, wspieranie rozwoju kompetencji intra i interpersonalnych oraz rozwój sensomotoryczny.

METODY:

Działania praktyczne, doświadczenia i eksperymentowanie z cieczą nienewtonowska, pokaz i obserwacja.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

Plandeka, folia, taśma klejąca, miski, mąka, butelki plastikowe 500ml, barwniki spożywcze, woda, ryż, kasza, mak, przyprawy (cynamon, papryka, kurkuma), białe arkusze papieru, budyń, kisiel, woda.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Przygotowanie przez młodzież z MOS-u i dzieci z Zespołem Downa przestrzeni do pracy – rozłożenie materiałów, według wskazówek prowadzącego.
2. Swobodne i intuicyjne zajęcie miejsc na przygotowanej przestrzeni.
3. Zapoznanie uczestników z formą zajęć sensoplastycznych.
4. Omówienie i zapoznanie się z materiałami dostępnymi podczas zajęć. Zwrócenie uwagi na ziarnistość, zapach, kolor.
5. Twórcza i kreatywna zabawa z przygotowanymi materiałami. Obserwacja i nazywanie czynności podczas tworzenia, manipulowanie materiałami. Rozmowa z uczestnikami o towarzyszących emocjach, wrażeniach. Samodzielne rozwiązywanie zaistniałych problemów. Współpraca w działaniu lub samodzielne doświadczenie.
6. Podsumowanie zajęć i wspólne porządkowanie przestrzeni. Wolne wnioski. Zakończenie.

Kreatywne działania na rzecz podopiecznych Domu Pomocy Społecznej w Żabowie

TEMAT DZIAŁANIA: Kim jesteśmy, kim jesteście?

CZAS TRWANIA: 2,5 h (1 h wprowadzenia, 1,5 h w DPS)

CEL:

Poznanie mieszkańców DPS, zaznajomienie z zasadami panującymi w ich Domu. Uwrażliwienie na potrzeby osób w podeszłym wieku. Rozbudzenie chęci pomocy innym i empatii poprzez działania wolontariackie.

METODY:

Pogadanka, mini wykład, prezentacja.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Rozmowa z wolontariuszami z MOS przed pierwszą wizytą w DPS. Badanie ich oczekiwań i potrzeb. Rozmowa o możliwych trudnościach i sposobach radzenia sobie z nimi.
2. Wyjście do Domu Pomocy Społecznej.
3. Zaznajomienie z zasadami panującymi w Domu przez kierownika i terapeutów z DPS.
4. Przedstawienie mieszkańców. Wychowankowie w kilku zdaniach prezentują swoją osobę przed mieszkańcami DPS.
5. Wspólne oglądanie kroniki mieszkańców. Rozmowa swobodna z mieszkańcami DPS.
6. Wolne wnioski. Zakończenie.

Autorzy artykułów:

Iwona Konecka
Agnieszka Walancik
Wiktoria Niedzielska – Galant
Michał Krzywaźnia

Autorzy opisów i scenariuszy:

Danuta Antoszevska
Joanna Orłowska
Agnieszka Walancik
Aleksandra Zelmachowicz
Michał Krzywaźnia
Bartłomiej Orłowski
Maciej Ratajczyk
Mariusz Rojek
Marek Wyrąbkiewicz
Waldemar Żak

Korekta i redakcja:

Magdalena Lipińska – Krzywaźnia

Projekt graficzny:

Karolina Babińska

Skład:

Magdalena Lipińska – Krzywaźnia
Michał Krzywaźnia

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury”

PODAJ_KULTURĘ